

Szerkesztőség:
Medgyes, Vasút-utca 7.
A közlemények és hirdetések c. címen; előfizetési és hirdetési díjak a kiadóhivatal címére küldendők.
Mell. dró.
Előfizetési árak:
Negyedévre 2 kor., egyes szám 16 fillér.

MEDGYESI UJSÁG.

Társadalmi hetilap.

Hivatalos hirdetések
100 szóig 10 korona, azonfelül minden 100 szó 3 kor

Magán hirdetések meg-
egyezés szerint.

Nyilttér soronként 40 fillér

VII. évfolyam.

Medgyes, 1911. május 28.

285. szám.

Figyelő.

Az ismeretlen hang, mely ezelőtt 40 nappal a Krisztus üres sírja mellett megszólalt s örömmé változtatta a keserűséget, áldozócsüdtörtökön a tanítványok füleiben csendül meg, mondván: „Igen, igen! Ne tétlenkedjétek! Menjétek és tanítsatok! Ezer a teendő, ami reátok vár. Ujjászúlni a világot a ti hivatástok. A fájdalma, a szenvedések különféle nemei várnak reátok. De ti legyetek erősek, ki-tartók s a siker el nem marad. Az, aki titeket elbocsátott még többet szenvedett s ime megdicsőítetett. Ez léssen a ti osztályrészetek is.”

Atyánkfiai, férfiak! Ti hozzátok is szól az ismeretlen hang. Ne tétlenkedjétek! Föl a munkára! Oly tágas a munkálkodás tere, oly sok munka várakozik az elvégzésre. De ne csak a földre, az anyagiakra gondoljatok. Emelkedjétek föl a gondolatok, az eszmék világába. És amiközben harcoltok jogért, igazságért, ne feledjétek, hogy nektek is szenvednetek kell. Talán nem fogjátok élvezhetni a küzdelem gyümölcsét; de azért ne lankadjatok. Az elvetett mag kihajt, szárba szökken s dusan terem a jövődőség számára. Ez lesz a ti megdicsőülésetek, a ti mennybemeneteletetek, ez lesz a ti áldozócsüdtörtökötök.

A jótékonyág már igazán ijesztő mérveket kezd ölteni a vidéken. Hangzatos védnökök és védnöknevei alatt megjelennek nem ritkán jónevű urak és hölgyek s megpumpolják a középosztályt, amely főleg fizetésükre utalt szegény tiszt-

viselőkből áll. Ezt a jótékonyágot még felsőbb hivatalos nyomással is kiforszírozzák, lehetetlen tehát, hogy szívből eredő adomány legyen, amelynek nyomán átok nem kél. Indokoltá válik a kérdés, hogy ezek az élen álló főrangú alakok, miért háritják az adakozást a szegény középosztályra. Miért nem pumpolják meg rangtársaikat, miért ohajtanak brillírozni az agyonnyomorgatott kis hivatalnok verejtékén és végül mért hordják a vidék pénzét mind-mind a fővárosba hol a vidéki szegény legfeljebb a hazatoloncolás kedvezményében részesül, mint számtalan példa mutatja. Nincs-e nekünk elég terünk kisebb arányu, megerőltetés nélkül gyakorolható jótékonyásra? Meddig hagyjuk még magunkat naivságunkban kizsákmányoltatni?

Az állami költségvetésben, a földmívelésügyi tárca keretében, állattenyésztési célokra két millió korona lett megszavazva. Ezt tudva, szövé kell tennünk egy esetet, amelyet panaszosan juttatott tudomásunkra egyik nagyküllőmögéi község. Nagyjában ezek a panasz motívumjai: a község egy tenyészbikát vásárolt, s mint eddig az államsegélyt kérte illetékes helyen, az állattenyésztési felügyelő-ségnél. Ez a segély abban áll, hogy rendelkezésre bocsátják a tenyészállat vételárát kamatmentesen és 20%-át a vételárnak az állam aztán nem kívánja visszatéríttetni, elengedi a községeknek. Tehát a a szóbanlevő község az állatorvosa hozzájárulásával, vagyis a legantikusabb szakközvevény kiválasztata és megvásárolta a tenyészállatot. Ez a község egy nyomorult viszonyok közt tengődő kisközség, amely 37 holdnyi legelőjéből tartja fenn magát s így a

tenyészbika ugyyszólva létfenntartási szükségét képezte. 400—500 forint vételár egyszeri kifizetése érezhető nyomokat hagy hátra, tehát biztak és reménykedtek a nem is olyan nagy privilegiumot jelentő államsegélyben. Meg is jött aztán — a válasz. Hogy az állattenyésztési felügyelőség csak olyan tenyészállatokra eszközölheti ki az állami kedvezményt, amelyeket ő választ és alkuszik meg. Szükszavu és jellemző válasz. Kommentár nélkül ajánljuk a vármegyei gazd. bizottság figyelmébe.

Egyről-másról.

Medgyes, május 25.

A napokban a kultusz-tárca tárgyalásának megnyitójaként a kultusz és kultura legfőbb öre és irányítója nagy beszédet tartott, melyet egyesek és lapok pártállásuk szerint kísértek kommentárral. Mi párt szempontok szerint nem mérlegelhetjük a beszédet, az egészzel nem akarunk — értelme sem volna — foglalkozni, de egy sokat mondó passzussa — mint sokaknak — nekünk is megragadta figyelmünket. „A kultura legyen keresztény“ hangzik a kijelentés. Állapodjunk meg ezeknél a szavaknál s keressük azoknak értelmét.

A magyarnyelv természete szerint a jelző szó a jelzett dolognak tulajdonságát, jellemét, mibenlétét, más dologtól való különbségét voltát állapítja meg. A jelző és jelzett egymással függő viszonyban vannak. Ismerünk eszerint alacsony és fejlett, keleti és nyugati kulturát, sőt lehet beszélni faji

A BABA.

Kis szalon egy városligeti villa földszintjén. A nyitott ablakon forró nyáresti levegő árad be. Minden három-négy percben hallatszik a villamoskocsi csengetyűje. A távolból zibongó hangok szűrődnek a levegőben. Odabent egy zöld ernyővel letakart villamoslámpa félig világítja meg a falon függő Krisztus képét, melynek hallgató, nagy kék szemei látszanak. Csend. A hintaszékben egy hófehéarcu fiatal asszony ül, keze az ölébe hanyatlott. Vele szemben egy férfi.

Az asszony (fáradtan): „Aki szeret, hisz.”

A férfi: „Tudom. Ez a nagy frázis, mellyel maguk, asszonyok, oly sok érvet agyonütöttek már s amellyel az állhatatlanságukat bizonyították.”

Az asszony: „Azt hiszem, kedvesem, hogy rossz szót használt. Hütlenséget akart mondani.”

A férfi: „Azt.”

Az asszony (bánatosan): „Megínt sért,

megérdemlem. Az olyan asszony, akinek multja van, nem számíthat az Önök hitére. Ahoz, hogy multja legyen az embernek, férfinak kell lennie. Az asszonynak nem lehet multja és ha mégis van, nem hiszi senki, hogy tiszta a jelene.”

A férfi: „Ne olyan elvontan. Elza. Néha úgy tetszik, hogy maga nem önmagából beszél, hanem valami nagy könyvből, melyben elméletek vannak az asszonyhűségről, a szerelemről, a multról, jövőről, térről és időről. Maradjon csak a dolognál.”

Az asszony: „Ha úgy tetszik.”

A férfi: „Nem bizalmatlanság, édes Elza, csak szerelem. Bocsásson meg, de...”

Az asszony: „Gyanusit? No jó! Van oka rá. A férjem eltaszított magától. Mikor hozzám mentem, gyermek voltam még, 16 éves. Csacsi. Igazán mondom magának, hogy még az esküvőm előtti éjszakán is arról gondolkoztam, hogy ezentul én parancsolok a cselédeknek és azt főzetek, ami tetszik.”

A férfi (mosolyogva): „Hitet tenne rá, hogy másra nem gondolt?”

Az asszony: „Azt hiszem másra is. Igen. Nem vagyok hipokrita és úgy mondom, ahogy volt. Valami sejtelemszerű gondolatok zsongtak bennem arról, hogy mi a szerelem, és hogy mi a gyönyör, de a földolog nem ez volt. Hítemre mondom, hogy a cselédek volt a földolog.”

A férfi: „De azóta. Istenem, azóta magából asszony lett, sőt több: elvált asszony.”

Az asszony: „Köszönöm.”

A férfi: „Igen, lássa, én azt hiszem, hogy mikor egy asszony elvált asszonynya lesz, több, mint egy egyszerű, hűtlen asszony, akinek nincs bátorsága, hogy elváljék az urától, vagy elég könnyelműsége, hogy sikeresen titkolja bűneit.”

Az asszony: „Most azt hiszi, védelmez, pedig ócsáról. Azt gondolja, hogy valami nagy férfias erő, nyiltszívűség, bátorság, hősiesség van az olyan asszonyban, mint én vagyok? Téved. Én is polgári erényekben nevelődtem. Egyszerű, hétköznapi erkölcsökre tanított az anyám.”

A férfi: „S ezért nem.”

Garantált klormentesen mos a kolozsvári

„UNIÓ“ GŐZMOSÓGYÁR

Ferenc-József-ut 102.

Telefon 395.



Képviselő



magas jutalék mellett



kerestetik.

nemzeti kulturáról. A keresztény kultúra ezek után az volna, amelyre a keresztény világ-felfogás ütötte reá a maga bélyegét. Tehát a kereszténység készíti elő a talajt a kultúra befogadására, vezeti és irányítja haladásában. Itt a kultúra függő viszonyba jutott. De hát így volt s így van-e a valóságban? Ha az egész kereszténységnek egyöntetű volna mindenütt a kulturája, igaz volna a tétel. De hát egyöntetű-e? Az országnak sok milliót számláló hite a német vagy angol néptömegekkel egy- és ugyanazon kulturának élvezik-e áldásait? Ki merne ilyet állítani?

Istenről, világról, emberről, ezek egymáshoz való viszonyáról, szeretetről, megváltásról, üdvösségről tanít a kereszténység; de kicsoda az, aki nem látja be, hogy mindezekről a nagy, fenséges dolgokról való gondolkodásunk, felfogásunk s mindezeknek a megértése függ valami olyantól, melynek gyökérszála az ismeretlen multba nyulnak vissza; melynek lépcsőfokain rendre tett egy-egy lépést az ember? S minél magasabb fokra emelkedett, annál tisztultabbak, nemesebbek lettek érzelmei, gondolatai istenről, örökkévalóságról, mulandóságról. Ez a valami a kultúra.

Amilyen tehát egyeseknek, népeknek, nemzetek kulturája, olyan a kereszténység nagy eszméiről, igazságairól való felfogása, olyan a kereszténysége.

A kultúra szabályozza tehát az élet és halál nagy kérdései fölött való gondolatainkat. A menyország és annak elnyeréseért való küzdelmünkhöz az erőt abból meríthetjük; de azt a menyországot hogy hol keressük s hol találjuk meg, az ismét attól függ, hogy a kulturának melyik lépcsőfokán állunk. Az egyik egy képzeleti világot alkot s azt az egek régióiban keresi; a másik itt ebben a földi életben itt a földön látja a mennyet s saját keblében is érzi.

Akinek kereszténységét a külső formák, meg keretek kielégítik (csodák) az nem keresi a lényegét, félelemmel gondol a poklokra és annak rémeire; de a kultúra szárnyain röpködő emberi lélek az érzéki képekben is meglátja a szellemi tartalmat s vizsgálja a mélységet és magasságot s mindenütt és mindenben, a porszemekben mint a csillagtengerben, a madár dalában és a vihar tombolásában a teremő örök bölcsességét ismeri fel.

A keresztény kultúra helyett, mely különben is „non sens“, kívánjuk tehát a „kultur kereszténységet!“

Az asszony: „Szerintem leszek a magáé.“

A férfi: „Édes Elza.“

Az asszony hátrahajlik a széken és csendesen himbálja magát, aztán egy percig csend van, mialatt a férfi feláll és a hintaszék mögé lépve, egyet lendít rajta.

Az asszony: „Nem.“

A férfi: „Édes.“

Az asszony (csendesen, hosszú szüneteket tartva): „Nem... Nem...“

A férfi: „Szeretem!“

Az asszony hátrafordítja a fejét, aztán megsimítja a férfi kezét: „Én is.“

A férfi: „Nagyon szeretlek. Elza, ha tudnád, milyen nagyon, de örültség... hihetetlen örültség.“

Az asszony (feláll s az ablakhoz siet): „Ne bánts.“

A férfi (utánna megy. Az ablaknál eléri, megfogja a karját, aztán a derekát, magához vonja.) „De... De...“

Csend. Az asszony kiszakítja magát a férfi karjából, aztán a lámpához szalad és letépi róla az ernyőt. Egyszerre világosság árad szét a szobában. A Krisztus kép su-

Közigazgatás.

Egy hátrányos miniszteri rendelet.

Folyó évi április hó 1-én lépett hatályba az igazságügyi miniszternek csak az Ő hivatalos lapjában közzétett egy telekkönyvi rendelete. Tárja a megosztott birtoktestek helyrajzi számának a jövőre nem a szokásos tört számokkal megjelölése, hanem a törtszám nevezőjének a folytatólagos új számú megjelölése.

Hogy mily hátránya van ezen intézkedésnek, hogy mennyi bonyodalmat, mennyi ok nélkül formai hibából visszautasított kérést fog szülni, arról egyelőre fogalmunk se lehet.

Mert pontos ily szellemű beadványt csak az szerkeszthet, aki a kész munkával maga megy oda és kinézi vagy kéri a telekkönyvvezetőtől a következő helyrajzi számot, amelyet azonnal le is foglal.

Én nem tudom mire volt ez jó! A tört számok a telekkönyvbeni elfajulásának más uton is véget lehetett volna vetni, — csak az élet praktikus embereit kellett volna megkérdezni és nem mindig a zöld asztal bürokratáit.

Azt hiszem ezzel is csak a telekkönyvkényszer nagy alakja vesz félelmes arányokat. Hiszen ott vagyunk már ezen rendelet következtében, hogy vázrajzi beadványt már nem is készíthetünk másutt, mint a telekkönyv székhelyén.

A mostani állapotra javasolnánk azonban egy pár modusvivendit:

Minden községnek beadvány-forgalmához képest évente előre ki kellene adni egy bizonyos mennyiségű számot, amely felett disponálna — így ideig-óráig fennakadás nem lenne.

Vagy, amint az idő jelző állomásokról, legalább hétről-hétre a telekkönyvi hivatalban is nyilvánosan kifüggesztendők lennének azok a számok, amelyeket „bezeccoli“ lehetne.

Aki jobbat tud, szóljon hozzá.

Varga Károly.

Tanügy.

Mezőgazdasági tanfolyam néptanítók és gazdasági tanítók számára.

A m. kir. földmiv. miniszter a kisebb-fokozatu ismétlőiskolához a gazdas. tárgyak tanítására hivatott népközségi tanítók, illetve tanítónők gazdasági kiképzése céljából f. évi július 18-tól augusztus 18-ig az algyógyi, adai, békéscsabai, breznóbányai, csikszeredai hódmezővásárhelyi, jászberényi, karcagi,

gárgó színekben, diadalmas mosollyal néz le a falról.

Az asszony: „Igy, és most üljön le oda a helyére. Viselje magát szépen, illedelmesen.“

A férfi: „Ostobaság.“

Az asszony: „Nem, csak tisztesség. Így mikor világosság van, sokkal könnyebb becsületessé lenni.“

A férfi: „Akkor miért tépte le az ernyőt?“

Az asszony (szigoruan): „Mert tisztességes akarok maradni.“

A férfi (feláll és aztán fel és alá kezd járni a szobában): „Hallja, Elza! A tisztesség relativ dolog. Én már rájöttem, hogy ami életünkben az a tisztesség, hogy ne tudjanak meg semmit az emberek. Semmit. Értse meg, kérem.“

Az asszony: „Értem. De az emberek, lássa, mindent megtudnak.“

A férfi: „De nem tudják meg.“

Az asszony: „De ha mondom. S ha megtudnák, azt mondanák rólam, hogy már szokásom a rosszaság.“

A férfi: „Arról beszél, ami akkor lenne,

lugosi, pápai, rimaszombati, nagyszentmiklósi, somogyszentimrei, szilágysomlyói, szabadkai és csáki (ezelőtt Csákvár, Temes megye) földmives iskolánál 20—20, összesen 320 néptanító, a kecskeméti földmives iskolánál pedig 20 tanítónő részére mezőgazdasági tanfolyamot rendez.

A tanfolyamon résztvevő tanítók (tanítónők) 100 K átalányt élveznek, melyből 40 K ellátási-díj levonása után 30 K a jelentkezéskor, 30 K pedig a tanfolyam befejezésével fog kifizettetni.

A tanfolyamon résztvevő azon néptanítók (tanítónők részére, kik a legnagyobb szorgalmat és a legjobb előmenetelt fogják tanusítani, a földmivelésügyi miniszter minden egyes iskolánál egy-egy 100, 50 és 50 K-ás, összesen három ösztöndíjat engedélyezett. Ezeket az ösztöndíjakat a miniszter kiküldöttje a vizsgán fogja kiosztani.

A tanfolyamokra tényleg alkalmazásban levő olyan néptanítók (tanítónők) vétetnek fel, kik mezőgazdasági tanfolyamot még nem végeztek.

Felvételi kérvényt a földmivelésügyi miniszterhez kell címezni és f. évi június hó 5-éig az illetékes tanfelügyelőségnél benyújtani. A jelölést a tanfelügyelőség javaslatára a vallás- és közoktatásügyi miniszter teljesíti.

Ujdonságok.



Május 26-án.

A mai idők legnagyobb magyarja Bárány Dezső e hó 24-én hosszas betegség után megszűnt élni. Az egész nemzet aggodalommal kísérte betegségének fordulatait s a mai napon osztatlan részvétellel kísérte sirjához.

Csodálatos pályát futott meg, de csodálatos volt mint ember is. A nagyur az arisztokrata erős magyarságával, fajszeretettel, mint polgári erényekkel, mindenha példányképünk lehet.

A progresszív eszmékért, a népjogokért küzdők, a polgári Magyarország megteremtését munkálók vezérüket siratják a büszke arisztokratában.

Amidőn a nemzet és király bizalma vezérül hívta el s amidő ádáz harcok után elhagyta magas állását, mindig egyforma kemény egyenes derékkal szolgálta azokat a „nemzeti gondolatokat“, melyeknek testet

ha megtudnák. Mondtam pedig, hogy nem tudhatják.“

Az asszony: „Itt? Látja ezt a képet? Jézus Krisztus mindent tud, mert Isten fia mindent lát. Látja szerelmes vágyódásainkat, de nem bocsátaná meg nekem, ha egy percre is elfeledném, hogy minden reggel az ő oltalmába ajánlom lelkemet.“

A férfi: „Előbb a lámpaernyőhöz futott segítségért, most az Istenhez.“

Az asszony: „Az asszonynak nagy erőssége a hite. Én legyőzhetetlen vagyok.“

A férfi (dühösen): „Most.“

Az asszony: „Most, mert egyszer elfeledtem a hitemet.“

A férfi (cinikusan): „Ugyan kérem, feledje el még egyszer, még százszor, ezerszer. Az asszonynak nem festett képek a hite, nem Messiások váltják meg, hanem egy ember. Aztán maguk azok, akik belőlük Messiást csinálnak, Elza!“

Az asszony: „Nem.“

A Férfi: „Édes jó Elza.“

Az asszony: „Ne kérj úgy. A szemed

öltéséért küzdött attól a pillanattól kezdve, ahogy a politikai- és közélet terén „tettekkel tényező lett.”

Nagy, erős csatákat vívott, mert nagy és erős ellenfeleket kellett legyőzni és mint győzött, a legnemesebb értelemben vett szabadelvűség koszorúja ékesítette s midőn legyőzetett, vele együtt bukkott el a szabadelvűség is.

Az egész nemzet érzi a veszteséget, de legközvetlenebb a gyász, a fájdalom az erdélyrészi református egyházban, melynek 26 éven át volt vezető főgondnoka. Annaira szerette egyházát, vallását — s talán innen magyarázható erős nemzeti érzése is, — hogy gondnoksága alatt még a legaprólókosabb ügyek elintézésébe is befolyt. Itt már valóban pótolhatatlan a veszteség.

A temetési szertartást kívánsága szerint Dr. Kenessey Béla erdélyi, Antal Gábor dunántúli püspökök és Haypál Benő budai lelkész végezték.

Annak emléke, aki a magyar nemzeti állam kiépítésén annyit munkált, soká fog élni a nemzet szívében.

Az állami iskola vizsgarendje. A medgyesi m. kir. állami elemi népiskolában az évről évre vizsgálatok május hó 27-én, június 7., 19., 20. és 21. napjain tartatnak a következő sorrendben: Május 27-én délután 2 órakor a gazdasági ism. iskola növendékeinek vizsgálja. Június 7-én délelőtt 8 órakor az összes növendékek hittani vizsgálja. Június hó 19-én d. e. 8—10-ig a III., 10—11-ig az I., 11—12-ig a II., d. u. 2—4-ig a IV., 4—6-ig az V. és VI. fiuosztály vizsgálja. Június 20-án d. e. 8—9-ig az I., 9—10-ig a II., 10—12-ig a III., d. u. 2—4-ig a IV., 4—6-ig az V. és VI. leányosztály vizsgálja. Június hó 21-én d. e. 9 órakor a tanév ünnepélyes bezárása. A vizsgák alatt az összes növendékeknek írás- és rajzmunkái, ugyancsak a leány növendékek kézimunkái közszemlére lesznek kitéve. Az évről évre vizsgálaton a gondnokság elnöke Dr. Novák Rezső fog elnökölni.

Eljegyzés. Samu Elsát eljegyezte Berényi Mátyás.

Athelyezések. A földmívelésügyi miniszter Győry Pál veszprémmegyei gazdasági felügyelőt Segesvárra, Illésy Sándor gazdasági segédtanfelügyelőt pedig Zomborba helyezte át. Hír szerint kilátásba van Somogy Lajos segesvári erdőtanácsosnak Budapestre leendő áthelyezése is.

A földgáz. A „Szőlő” szállóban 17-én igen tanulságos előadást tartott Fleps tanár

és Connerth mérnök a földgázról. Connerth mérnök különösen a földgáz gyakorlati értékét tárta elénk, pontos számításban mutatta be, hogy Medgyes város, ha földgázhoz jutna, mikép használhatná ki bő jövedelmezőséggel. A nagy tetszéssel fogadott előadás után elhatározták, hogy kiáltványt intéznek a városi közönséghez, amelyben előre megbarátkoztatják annak gondolatával és főleg a szászöldi pénzintézeteket egyesülésre hívják fel a földgáz kihasználása érdekében. Ezt a kiáltványt csak jövő számunkban lesz módunk leköszölni.

A nagy majális. 19-én tartották meg a medgyesi lutheránus iskolák hagyományos nagy majálisukat a Weberl nevű erdőben. Bár az időjárás nem valami nagyon kedvező volt, sikerült e szép nyári mulatságot zavar-talanul, vidáman lefolyatni.

Értesítés. A helybeli áll. el. iskola tantestülete a kedvezőtlen idő miatt a majális f. hó 24-ről 30-ára halasztotta, amikor d. e. a „fák- és madarak napját”, d. u. 1 órától az erdei mulatságot tartja.

606 államköltségen. A belügyminiszter a napokban fontos rendeletet intézett Marostorda vármegye törvényhatóságához, a mely azt hisszük nemsokára körrendelet alakjában az összes vármegyének meg fog küldetni. A belügyminiszter megengedte, hogy a Salvársan néven forgalomban levő Ehrlich 606 a betegápolási alap, illetve a kincstár terhére is alkalmazzák a kórházakban. Előírja azonban, hogy a szert a leggondosabb elővigyázattal kell alkalmazni s az alkalmazás indokolt és szükséges voltát minden egyes esetben külön kell mérlegelni és a Salvársant csak oly orvos alkalmazhatja, aki a szer elkészítésében és a befecskendezés technikájában teljes jártassággal bír.

Kereskedőifjak mulatsága. Csütörtökön este a Szőlő nagytermében a medgyesi kereskedő ifjak egyesülete Reissenberger Ottó ügyes rendezése mellett telt ház előtt igen sikerült, gazdag műsorú estélyt tartott. Közreműködtek az estélyen a medgyesi zenebarátok, Nikolaus zeneigazgató, Schmidt Dániel, Moferdt Hermann kitűnő hegedű-szólista és Fleischer Gyula. Végzetül egy egyfelvonásos vigjátékot hoztak színre sok taps és elismerés mellett. A műsort táncmulatság követte.

Művész est Segesváron. Folyó hó 24-én Pintér Imre volt népszínházi énekes Parlagi Berta, Fehér Artur és Hetényi Kálmán színművészekkel együtt magas színvonalon álló, rendkívüli szellemes és páratlanul

mulattató kabaret-estélyt rendezett. Kár, hogy a legkényesebb művészeti igényeket is kielégítő esetnek kevés közönsége volt. Ennek oka a rendezés célszerűtlenségében rejlik. Ezen a ponton lép aztán előtérbe a kaszinónak nemesebb hivatása a kártyázással szemben. Ha például ezt az estét a kaszinó rendezi s minden műveltebb embernek ajánlja, hogy a vidéki városban kínálkozó ilyen ritka művelzeti alkalmat senki se mulassza el, eleget tesz kulturális hivatásának is, mert vidéki városnak évekig nem kínálkozik hasonló alkalma ilyen modern színvonalú művészet élvezetére.

Amikor az asszonyok verekednek. A napokban a kispiacon hajbakapott két ismeretlen nő és a járókellők szemeláttára olyan parázsverekedést rogtönzött, hogy csakhamar körülvette a közönség őket s kedélyesen mulatott rajtuk. Akadt néhány bátrabb férfi, aki megkísérelte a felbőszült nőket széljelválasztani, de eredménytelenül. Végre egyik üzletből egy dézsa vizet hoztak elő, azt közéjük öntötték, aminek megvolt aztán a kívánt hatása, lecsillapította dühüket és szégyenkezve vonultak el a küzdőtérrel.

Állatvásár Nagyselyken. A 25. és 26-án megtartott állatvásár, mint Nagyselykről írják, meglepő eredményű volt, aminek részben az is oka, hogy néhány közel vidéki vásár az újlag fellépett szájs- és körmőfájás következtében be lett szüntetve az utóbbi időben. Felhajtottak közel 6000 darab nagy marhát s a nagy számban megjelent bel- és külföldi kereskedők 35 kocsival szállítottak el. Eladatott 2900 drb. marha. Az átlagos élősúlyár 96—118 fillér közt váltakoztak.

Honvéd pót lóvásár. Hivatalos körökből nyert értesülés szerint f. évi szept. október és november hónapokban a honvédség lószükségletének fedezhetése érdekében pótlóvásár fog tartatni, mely alkalommal 158—166 cm. magas 3 és fél évet betöltött, de 7 évet még meg nem haladott jól fejlett, teljesen hibátlan, tetszetős külsejű, élénk vérmérsékletű, kiadó tértnyerő mozgású lovak avattnak fel, illetve vásároltnak meg 800 K átlagos ár mellett.

Szükséges tehát, hogy ezen közérdekű hír a kisgazdák tudomására hozassék, hogy az előbb említett vásáron állatjaikat értékesíthessék és előzetesen — az állatokért kapható árakat — ne osszák meg ügynökökkel. A vásárok helye és ideje annak idején közzétetni fog.

A brassói szücsipar ötszáz éves jubileuma. Az idén lesz 500 esztendeje annak, hogy a brassói szücs-céh megalakult

vedd le rólam. Vedd le, Sándor, édes Sándor, vedd le, hisz úgy ég a szemed.

A férfi (átkarolja és még jobban a szemébe néz): „Csókolj meg.”

Az asszony: „Igen, a szemedet, a puha, meleg szemedet. Ezt a két fekete madarat. Milyen madár ez itt? Ket szép, csillogó madár. Fecske, két fecske.

A férfi (az asszony elé roskadva): „Az. Csókold, csókold.”

Az asszony: „Szeretsz?”

A férfi: „Szeretsz?”

Az asszony szótlanul csókolja a férfi szemét. Sokáig állnak így egymást átkarolva, forró, tüzes szenvedélyben. Az asszony hirtelen abbahagyja a csókolózást s aztán lassan leválasztja magáról a férfi karjait.

Az asszony (rémülten): „Nem Sándor, nem.”

A férfi (lángoló szenvedéllyel): „De hát miért? Miért?”

Az asszony: „Távozz. Távozz! Sándor, menj el! Nem szabad, hogy itt maradj. El kell hagynod a szobámat.”

A férfi (kitörve): „Ha szeretsz, miért

küldesz el? Miért taszítasz el? Hát mit vétettem neked, hogy megfojtasz a saját szenvedélyemmel? Miért mondd, hogy szeretsz, ha irtózól tőlem?”

Az asszony az asztalhoz lép, aztán csendesesen leül az előttelevő kis székre. Egy darabig ráhajtja a fejét az asztalra, aztán kendőjével legyezi magát.

A férfi (hirtelen melléje lép, felrántja a székről, átöleli, aztán a hajába rejtja a fejét, csókolja a nyakát s magával vonszolja): „Elza! Elza!”

Az asszony (nagy erőfeszítéssel rántja ki magát a férfi karjából s a szoba tulsó oldalára szalad): „Nem. Nem...”

A férfi újból feléje tart. Az asszony ebben a pillanatban megbotlik a szőnyegben. Estében a konzolról egy játékbabát üt le, mely darabokra törik.

Az asszony (rémülten): „A baba.”

A férfi: „Mi?”

Az asszony (csendesesen): „A baba. Margité.”

A férfi (csodálkozva): „Margit?”

Az asszony: „Természetesen. Ma vettem

szegénykének. Vasárnaponként mindig visze k neki valamit.

A férfi (még mindig egy helyben): „Nem értem kiről beszélsz.”

Az asszony (csendesesen szedi a törött baba darabjait.) „Kiről? Oh Istenem, Sándor! Látja, az ember nem mond el mindent a multjából, mert olyan csunya, olyan hitvány az asszony, ha multja van. Nagyon csunya. És senki sincs, aki jelenében hinne. Pedig. Nézze, ezt a kislányomnak vettem.”

A férfi: „Kis leányának?”

Az asszony (összeszedte a cserepeket, s miközben az ölébe rakja, egyre a földön guggol): „Olyan szép, olyan kék a szeme. Olyan kicsi. Tudja, most a zárdában kell lennie, mert az ember úgy kívánja. Ugy-e, maga nem tudja hogy van? Pedig már hat éves. Most már irni is tud. Akarja látni? Tegnap irt egy levélkét.” (Feláll és az íróasztalhoz lép.)

A férfi (miközben csendesesen szemléli az asszonyt): „Csodálatos. Magukat, asszonyokat minden védi. Minden. A lámpa-ernyő, a megváltó, a mulijuk, a baba.

Pünkösdi kártyák

kaphatók:
Reissenberger G. A.
 könyvkereskedésében Medgyes, Piac-tér

3—4 330

K. p.	K. p.	K. p.	K. p.	K. p.	K. p.	K. p.			K. p.	K. p.	K. p.	K. p.	K. p.	K. p.	K. p.	
Gyv.	Szv.	Szv.	Gyv.	Szv.	Szv.	Gyv.			Szv.	Gyv.	Gyv.	Tszv.	Szv.	Gyv.	Szv.	
602	506	508	604	512	510	502			509	501	601	641	507	603	505	
I. II.	I II III	I II III	I. II.	I II III	I II III	I. II.			I II III	I. II.	I. II.	II. III.	I II III	I. II.	I II III	
700	—	820	200	—	540	937	ind.	Bupadest k. p. u.	érk.	720	730	115	—	640	955	955
—	—	832	—	—	727	646	érk.	Kolozsvár	ind.	604	11.10	—	—	649	—	106
—	458	854	—	—	832	—	ind.	”	érk.	510	9.59	—	—	609	—	12.56
—	810	12.01	—	—	12.32	858	érk.	Tövis	ind.	157	725	—	—	307	—	10.29
505	844	12.30	12.17	301	133	905	ind.	”	érk.	132	711	300	800	222	10.23	10.00
610	932	137	122	512	308	1009	érk.	Kiskapus	ind.	12.12	610	158	538	1257	928	842
856	358	358	358	725	856	11.26	”	Nagyszeben	”	726	434	11.10	100	11.10	726	—
434	434	11.10	11.10	11.10	100	726	ind.	”	érk.	856	856	358	856	358	11.26	—
622	942	214	127	517	343	1013	”	Kiskapus	”	11.27	609	153	517	12.43	926	827
634	10.00	233	140	543	343	1026	”	Medgyes	ind.	11.42	557	140	454	12.24	914	812
718	10.59	337	225	712	447	11.12	érk.	Segesvár	”	10.05	510	1251	321	11.26	832	713
10.04	—	753	526	1254	856	219	”	Brassó.	”	630	220	10.06	856	738	600	—

REISSENBERGER G. A.

könyvnyomdája

MEDGYES, Piac-tér 28

elvállalja mindennemű könyv-
nyomdai munkák elkészítését

≡≡≡ jutányos árban! ≡≡≡

BCU Cluj / Central University Library Cluj
Nagy
nyomtatványraktár

Könyvkötészet

Figyelmes kiszolgálás!



Uri szabóság. Rehner Henrik Medgyes

A nagyérdemű közönség becses tudomására hozom, hogy a

tavaszi és nyári

ruhaszövet ujdonságok

megérkeztek, amelyekből a legújabb szabás szerint kifogástalan öltönyöket készítek. Ép úgy egyenruhákat is bárki részére elegánsan és olcsón készítek el.

310 13—13 Szíves pártfogást kér

Rehner Henrik, uriszabó.

Tégla és fedőcserép

bármely nagyságban,

kutkarimák és hozzávalók

kaphatók és megrendelhetők a

HALTRICH és KESSLER

téglagyárában — Medgyesén.

309 13—26

Hirdetések

felvételnek a

— KIADÓ —
HIVATALBAN

Reissenberger G. A.

könyvkereskedésében.

Medgyesi cementáru-gyár

Graeser és Tsai,

beton- és vasbeton-építkezési vállalat.

Gyár: Brennereigasse 16. Iroda: Kő-utca 49.

Dus raktár mindennemű cementárukban ugymint: padló- és járdalemezek, cementkockák, döngölt betonból készült fedéllemezek és építési anyagok, kutkővek, vasbetonból készült vályúk. — Cementcsövek — különlegesség: — Vasbetonlemezek utáterekek részére.

Rabitz, teraszó, asbeszt és aszfalt munkák.

Tervekkel és költségvetésekkel minden beton- és vasbeton-munkálatokról szívesen és gyorsan szolgálunk.

307 13—13

Aszaltzöldségek minden fajtaból, mint julien, paradicsom, zöld borsó, viasz-paszulj, felszelet paszulj, urigomba, spenot és sóska csomagokban és enélkül, továbbá kompotok, Mikel Pikles, huskonzervek és mustárok kaphatók jó minőségben olcsón

H. L. THEIL

fűszer- és csemegeüzletében.

Medgyes.

255 M 29—

Piactér 33.

Reissenberger Georgette

könyv-, zene-, papir- és írószerek kereskedése

MEDGYES, Kispiac 2. szám.

Nagy raktár író, levél, csomagoló, itatos, hangjegy, fényes stb. papirokból és levélborítékokból.

Írószerek: tollak, tollszárak, iron és színes rajzoló kreonok, pala- és papírtáblák, nótaszek, minden színű és fajtájú tenták. Finomabb rajzeszközök, vonalzó és háromszögek.

Irodai szerek: tintatartók, üzleti és bevásárlási könyvek, bélyegző festékek és párnák naptárak stb.

Iskolai szerek: írkák, gyakorlati füzetek, irkatartók, iskolatáskák és iskolakönyvek.

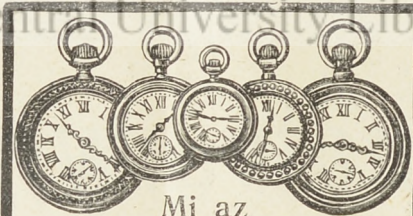
Könyvek: minden szakból, regények, elbeszélések, folyóiratok stb. stb.

Árjegyzék ingyen és bérmentve küldetik.

9—52

A közönség pártfogását kéri:

Reissenberger Georgette.



Mi az

„Unio Horlogere?”

Ez a svájci és németországi órák egyesülete, amely a célt szolgálja, hogy a legjobb kivitelű órák gyártassanak. Ennek az egyletnek tagja

BINDER LAJOS

medgyesi órás is (Piac-tér 5.), aki nagy raktárt tart az egylet felügyelete alatt előállított órákból. 13—13

Brassói férfi ruhaszövetek

utolsó idény ujdonságait

privát vevők részére

gyári árak mellett szállít:

Tellmann és Speil

brassói posztóraktár és szétküldési üzlet

BRASSÓ. Buzasor 8. szám.

Minták kívánatra azonnal bérmentve elküldetnek.

318 9—10

Látványosság,

a világvárosi mintára berendezett

PÜSPÖKY MIKLÓS

divat nagyáruháza

Kolozsvár. Mátyás király-tér.

Vidéki meghívásokra a cég fehérmű és vászonosztálya, menyasszonyi kelengyék-ből s az uri-divatból mintákat utazója által készséggel bemutat.

263 25—52



FIGYELEM!
„AIDA” VERGE és „BLUE STAR” CONTINENTAL

CIGARETTAPAPIROK CSAK AZ ITT LÁTHATÓ KÉPEKKEL VALÓDIAK.

—: ÓVAKODJUNK ÉRTÉKTELEN UTÁNZATOKTÓL! —:

